

عنوان مقاله:

پیش بینی بی رمقی زناشویی زوجین خواهان جدایی با آگاهی از شناسه های جمعیت شناختی، ذهن تمام عیار و تاب آوری هیجانی

محل انتشار:

دوفصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده، دوره 7، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

رسول حشمتی - گروه روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

علی قره داغی - استادیار، گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

عیسی جعفری - دانشیار گروه روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

مریم قلیزادگان - کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی، ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

بی رمقی پیامد درگیری طولانی مدت در موقعیت هایی است که مستلزم نیروی بدنی، روانی و اجتماعی بیش از اندازه است. پژوهش با هدف بررسی نقش پیش بین شناسه های جمعیت شناختی، ذهن تمام عیار و تاب آوری هیجانی در بی رمقی زناشویی زوجین خواهان جدایی انجام گرفت. روش پژوهش، توصیفی-پیمایشی از نوع همبستگی است. تعداد ۱۴۰ نفر (۷۰ نفر زن و ۷۰ نفر مرد) از زوجین خواهان جدایی مراجعه کننده به دادگستری شهرستان خوی با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها از سنجش تاب آوری هیجانی کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) پرسشنامه پنج وجهی ذهن تمام عیار بائر، اسمیت و آلن (۲۰۰۶) و سیاهه بی رمقی زناشویی پاینز (۱۹۹۶) استفاده شد. تحلیل داده ها با روش تحلیل رگرسیون سلسله مراتبی انجام شد. یافته ها نشان داد با مهار اثرات متغیرهای جمعیت شناختی، متغیرهای ذهن تمام عیار ($p=0.10$ و $\beta=-10\%$) و تاب آوری هیجانی ($p=0.04$ و $\beta=-14\%$) قادر به پیش بینی بی رمقی زناشویی زوجین خواهان جدایی بود. بر پایه این یافته ها می توان نتیجه گرفت که گریز پیاپی از تجربه رخدادهای تنش زای رابطه و توان اندک این زوجین در بازسازی رابطه، زمینه بی رمقی آن ها را فراهم می آورد.

کلمات کلیدی:

بی رمقی، تاب آوری، جدایی، جمعیت شناختی، ذهن تمام عیار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300981>

